

נבנת הגיל

זנב ורחבות שת. כל מי שהתבונן במכוניות אלה בהתפעלות, היה נועץ בה מבט של צחוק ובוז. "מאיפה הוציאו את הטרנסה הזאת?" היו האנשים שאלים. "איך יכלו פעם לנסוע במכוניות כאלה?" אולי כדי להציל אותה מתסביך נחיתות, ואולי כדי ליצור קצת יחס של כבוד כלפי הזקנים, הוציאו אותה לטיול קצר.

המכונית שלימה ובריאה, מליאת מרץ וי יכולת. אלא שאיש טוב לא הביט על פרטים אלה. מכוניות חדשות הציפו את הכבישים וירשיו של אותו ערבי, פשוט התביישו לנסוע במכונית הזקנה. הם מכרו אותה לבעל מוסך וייס בירושלים, ששיפץ אותה וצבעה מחדש, כדי שתהיה מוצג מוזיאוני ומופע מברר בעדליות.

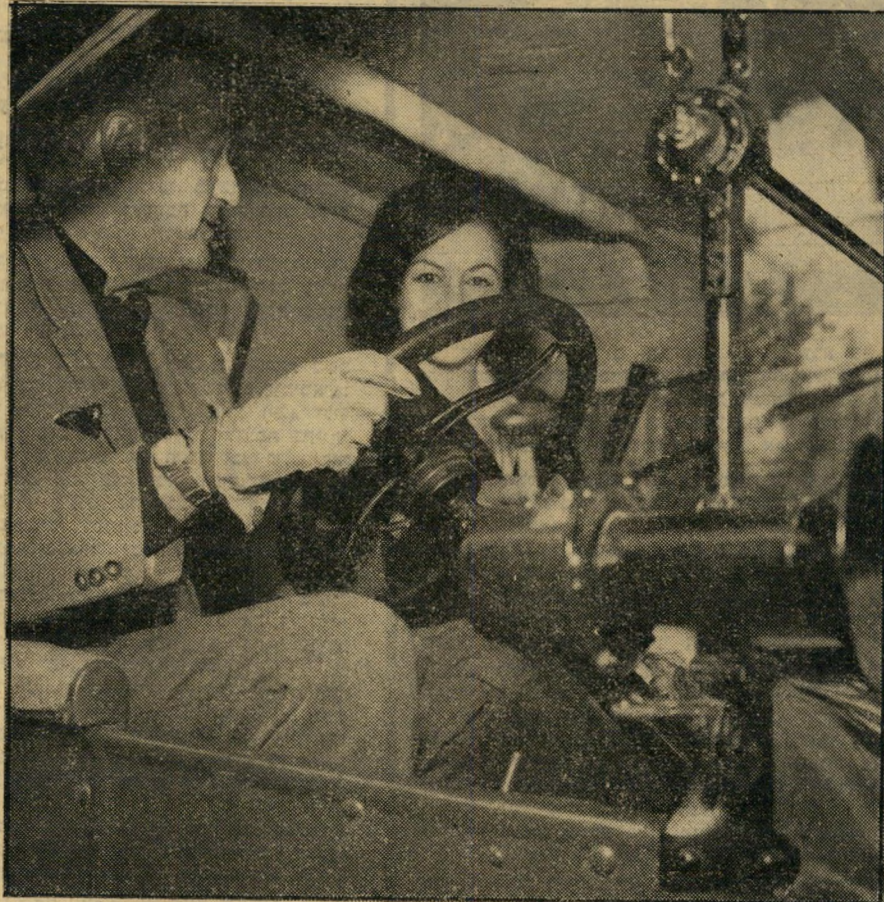
***
היוך אחד של אושר
האמת היא שלא קל היה לאלף אותה.
הכמי סוסה עקשנית שמוזה שנים כבר
הוסר העול מעל צארה, סירבה להשמע

השבוע, אחרי שנים רבות שלא ביקרה בתלאיבי, הביאו אותה לביקור קצר. היא עמדה במשך כמה ימים בחדר התצוגות של חברת פורד, מבווישת ונכלמת. מסביבה ניצבו הדגמים החדשים ביותר של תעשיית המכוניות האמריקאית, מבריקות, ארוכות

AGE BEFORE BEAUTY

בחדר התצוגות של מוסך פורד, יש מכוניות יפות וחדשות בהרבה מהמכונית מודל שנת 1912. אף על פי כן, מעוררת המכונית עתיקה הימים, סקרנות ויחס של יראת כבוד מהול בלעג. באנגליה קיים מועדון מסונף של בעלי מכוניות ישנות, המקיים תחרויות וכינוסים מלאי עניין, שבהם מודלטי אינו יכול להוות סנסציה לעומת שאר הדגמים העתיקים המופיעים שם.

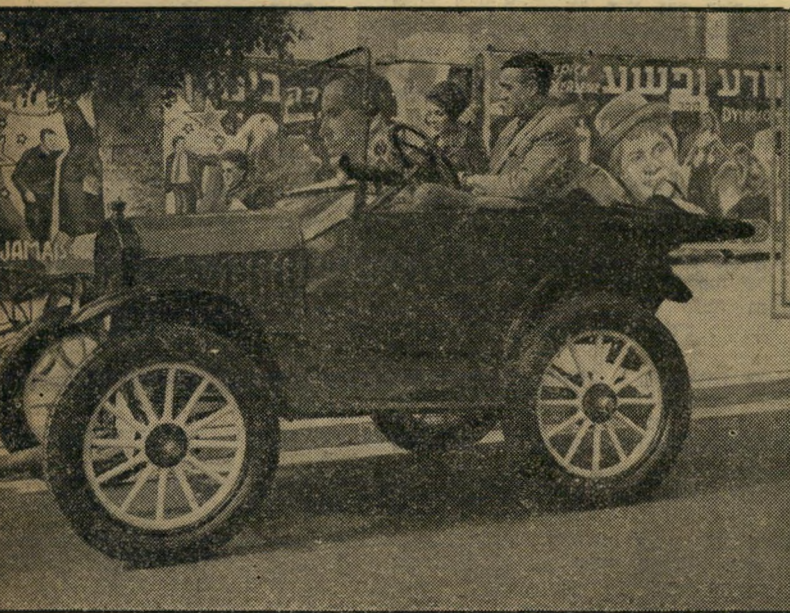
נית עצמה אלא למראה האנשים הנאלצים לנסוע בה. ורק כשמבחינים, שהנוסעת אינה בת גילה של המכונית, אלא צעירה יפהפיה, מתהילים הניחשים בקוליקלית: "מה זה, מטרסים עוד פעם את איי לייק מייק?" אבל לנהגי המכוניות אין זמן להשיב. הם מתרשמים ונוסעים הלאה. ההולכים על המדרכות מניבים ביתר עירנות. תחילה הם נעצרים בתמהון. אחר כך פוקחים עייניים לראות אם אין זה חלום. ורק אחר כך מתפשט חיוך של פניהם. הצעירים שבהם רצים מיד בעקבות המכונית: "איזה מין זה?" "מתי יצרו אותה?" "כמה היא עולה?" וכאשר מתברר להם כי שהיה של המכונית, לאוספי קוריוזים כמובן, הוא 30 אלף לירות, כמהירן של שלוש מכוניות חדשות, הם מתיחסים לעובדה כאל הלצה טובה: "ממתי טרנסס שוות כסף?"

כשאנשים ברחוב רואים מכונית חדישה ומאורכת, הם מזכים אותה במבט של קנאה בלבד. אבל הפורד 1912, הצליחה לעשות יותר מזה. מעל גבה של המכונית, יכלה גילה לראות שורות שורות של אנשים, פועלים ואנשי עסקים, מבורגים מגילה של המכונית וצעירים ממנה, כשהם מתבוננים במכונית החולפת כשהבעה כמעט אפורה נסוכה על פניהם — היוך של אושר. מראה המכונית הזקנה, היעה בקלות על הכביש, מעורר בהם את התקוה כי היוקנה אינה הסוף, ואם טוב הדבר לגבי מכונית של פח ועץ, מדוע לא יהיה טוב גם לכביש? עוד רגע הם יפנו לעסקיהם, ישכחו את מראה מכונית הפורד המיושנת, במבורגים שבהם היא אולי העיור וזכרונות מימים שחלפו. אבל רק מראות מעטים בעולם של היום, עדיין מסוגלים לעורר חיוכים מאושרים רים מסוג זה.

והמכונית הזקנה בעלת הצופר המטרטר, חוזרת אל המוסך שלה, שם מחכה לה שלווה ארוכה, עד היום בו תגיע לידיו של אספן מכוניות עשיר. אבל היא יודעת דבר אחד — היוך שכוזה לא תעלה אף אחת ממכוניות הפאר המשוכללות, תוצרת 1961.

עוברים ושבים מקדם אתונפי המכונית העתיקה ומשאה החדיש

להוראת הנהיגה. לפחות הצי תריסר נהיגים מנוסים ניסו לשלוט בה, ולשוא. הם פשוט לא ידעו כי המכונית הירוקה שהוריה בעלת אופני העץ, מצוידת רק במעצורים ומחלי כיה שניים בלבד, נכשלים בחדשת הרגליים. כל סיבוב קל בהגה של המכונית בת שני המקומות, הכוה את גלגלה בתפנית הדה. לראשונה נגחה בזאת זעם דופן של מכונית חדישה, צעירה ממנה ב-49 שנה. לצעירה נמנעה הדלת, לה, לא אירע דבר אף לא שריטה קלה. אחר כך לא יכול היה נהגה לעצור אותה במרוצתה והיא נתקעה בקיר המוסך.

רק אז הסכימה להכנע ולצאת לטיול קצר במלוא מהירותה — 20 קילומטר לשעה. באחד הרחובות היא פגעה את גלה. היא כבוגרת מגילה קצת יתר מסבליים. בשקט היא יכולה להיות בגיל אמה של גילה. ואף על פי כי כשעצרה אותה גילה בתנועת יד של בקשת טריפ, היא נעצרה, וכך, בהתבררות קלה של ייס גשום, יצאו השתיים לסבוב ברחובות העיר. נהגי המכוניות הרחובות הקמיסים היו נאלצים להאיש את מה רותם, לא רק משום שחככה את דרכם, אלא גם ביחס של יראת כבוד. איי אשר לעבור בכביש, לשמש את העיניים בתדהמה למראה כלה, שכאילו נלקח ממוזיאון ארכיאולוגי, ולא להתפעל מהעובדה שהוא עדיין ממשיך לנסוע. אחרי ההלם בא החיוך. לא למראה המכר

רק בימי חול
 קוראת כרזה של סרט ברקע כשמכונית שהיחה רגילה לחלוף רק על פני שלטים של סרטים אילמים, עוברת ברחוב בייחודה. האם יש משמעות לגבי המכונית גם בשלט השני המכריז: מדע ופשע?!

למכוניות זקנות יש לפעמים תקלות. נהג המכונית כדי לברר את התקלה בגוף המכונית, כשגילה לו לחזות במחזה מתבוננים בו. בסקרנות גלויה.